

21 ΜΑΪΟΥ 2022

† Κωνσταντίνου (†337) και Ἑλένης (†327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων και ἰσαποστόλων.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος Πά φ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, και τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, και καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξι, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, και χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, και οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· και ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ' εἰς 5'.

Ἦχος Πα ρ

Κυριε εκεκρααξαπροοος σε ει σα
 κουου σο ο ονμου ει σακου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κεκρααξαπροοος σε
 ει σα α α κου σο ο ον μου προ σχεστηφω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ει σα ακου σο ον μου
 Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
 νη η ει σα α α ακου σο ονμου Κυ υ ρι ι
 ε ε

Ἡ Στιχολογία.

Ηου Κυ υ ρι ε φυ λα κηνω στο μα τι ι μου

και θυ υρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη

ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεις εν αμαρ τι

ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ηνμου

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σοι

κρι ται αυ των

Aκουσονται τα ρη μα τα αμου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Oτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σου νται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω στας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μη

 ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

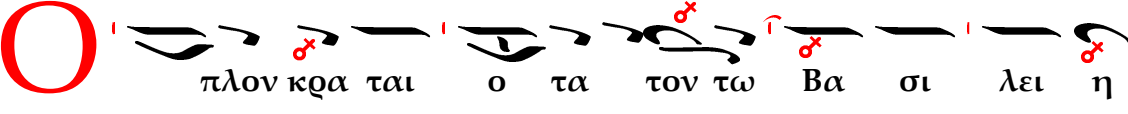
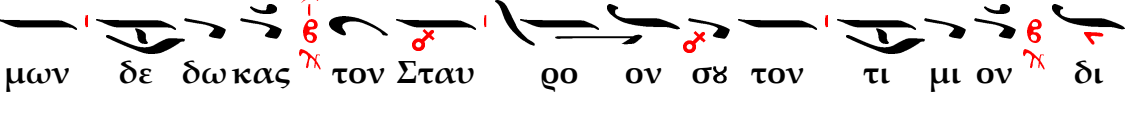
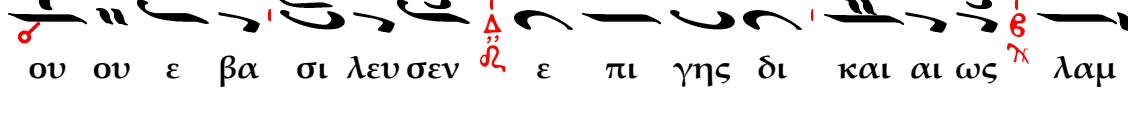
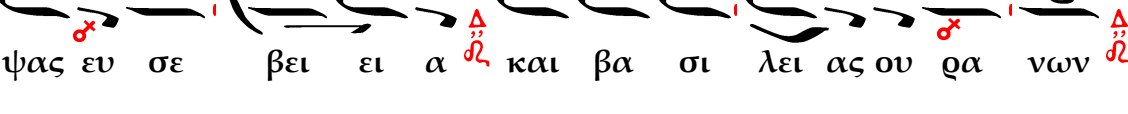

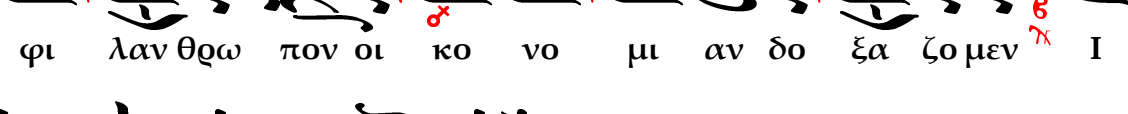
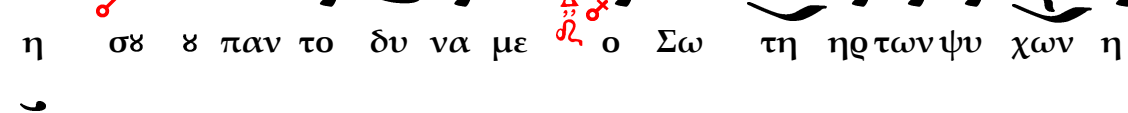

 φω νηνης δε η σε ω ωσμου

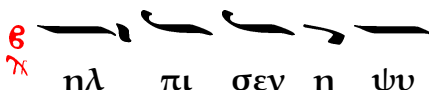
Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς Γ', ἅπαντα ἐκ δευτέρου.

Ἦχος **λτος** Βου **ς**

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

 ὑποστήσεται

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

 στιν

 πλον κρα ται ο τα τον τω Βα σι λει η

 μων δε δω κας τον Σταυ ρο ον σθ τον τι μι ον δι

 ου ου ε βα σι λευ σεν ε πι γης δι και αι ως λαμ

 φας ευ σε βει ει α και βα σι λει ας ου ρα νων

 κα τη ξι ω θη τη ε ευ σπλα γχνι α σ με θσ σστην

 φι λαν θρω πον οι κο νο μι αν δο ξα ζο μεν Ι

 η σθ σ παν το δυ να με ο Σω τη η ρ των ψυ χων η

 μων

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

 ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

Ὅπλον κραταιότατον, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

Ε δω κας φι λαν θρω πε τω ευ σε βει σα θε

ρα πον τι Σο λο μω ων τος την φρο νη σιν Δαυ

ι ιδ την πρα ο τη τα και των Α πο στο ο λων

την ορ θο δο ξι ι αν ως βα σι λε ων Βα σι

λευς κυ ρι ευ ον των τε πα αν των Κυ ρι ος δι ο

σα την φι λαν θρω πον οι κο νο μι αν δο ξα ζο μεν

Ι η σα παν το δυ να με ο Σω τη ηρ των ψυ

χων ημων

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ων των α νο μι ων αυ τσ

Ἐδωκας φιλάνθρωπε, ...

Στίχ. ε'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Πρω τος κα θυ πε τα ξαστην α λθρ γι δα α

ει μνη στε Βα σι λε ευ ε κθ σι ως Χρι στω

αυ το ον ε πι γνησ Θε ον και παμ βα σι λε ε α

παν των ευ ερ γε ε την νι κο ποι ον πασης αρ

χης και ε ξου σι αστον υ υ περ κει με νον εν

τευ θεν σοι φι λο χρι στετην βα σι λει αν κα τευ θυ

νεν Ι η σθ ρς ο φι λαν θρω πος και Σω τη ηρ των

ψυ χων ημων

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Πρῶτος καθυπέταξας, ...

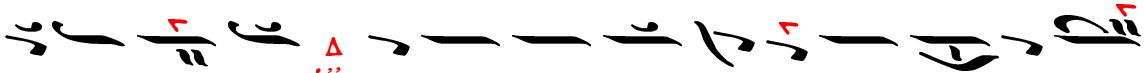

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Δι

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Π^{Δι} λου σι ι ω ω ν δω ρε ε ω ν τα α κρειττο ο να ει
λη φω ως πα α ρα Θε ε ου ου ου ^Δ α να αξ
κρα α τι ι ι στε Κων σταν τι ι νε με ε ε ε
γι ι ι ι στε ^Δ κα λως εν του ου ου ου τοις δι ι
ε ε ε προε ε ε ψας ^β κα ταυ γα σθει εις γα α
αρ α κτι ι σι ^Δ του πα να γι ι ου Πνε ε ε ευ
μα α α α τος ^Δ υ πο Σιλ βε στρουου ου ι ι ι
ε ρε ε ως ^{Νη} ^Δ δι α του ου ου βα πτι ι σμα α α
α τος ^{Δι} εν βα σι λευ σιν ω ω φθησα η η ητ τη
τος ^Δ την οι κου με νην ω ως προι οι οι κα ^Δ προι κο
δο τη η η η σασ τω ω κτι ι ι στη η η η σου ^β
και πο λιν βα σι λευ ου ου σαν θε ε ε ο σε ε βη
η η η ^Δ δι ο ι κε τευ ω ν μη πα α α αυ ση
Χρι στω ω ω τω ω Θε ε ε ω ^β δω ρη θη
ναι αι α πα α σι τοις τε λου ου ου ου σι τη ην
μνη η η μνη η η ην σου ^β ως πα ρη η σι ι ι

 αν ε ε χων α μαρ τι ων συ υγ χω ω ρη

 η η σιν και αι το με ε γα ε ε ε λε ε ε

 ε ος

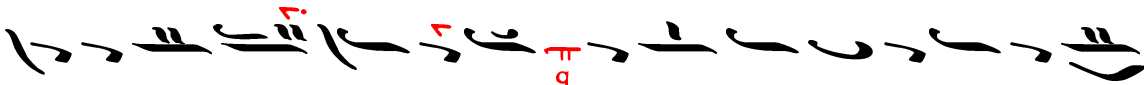
Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α α α μην

Π εν τη κο στης ε φε στη η κεν η των η με ρω ων

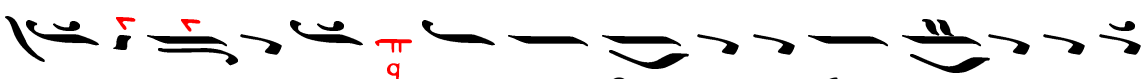

 με ε σο ο ο ο της εν η Χρι στος πα ρα γυμ νω

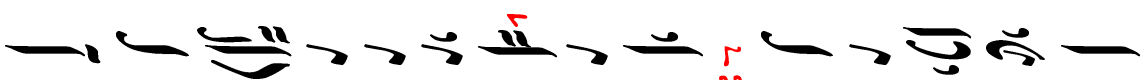

 σα ας α μυ υ δρωσ θε ι κην δυ να στει αν Πα ρα λυ

 το ον συ νε ε ε σφι ι ι ι γ ξε λο γω αυ τον της κλι

 ι νης ε ξα να α στη η η σας και θε ο πρε πως

 θα αυ μα τδ ρο γων εν ο στρα κι νω σω ω ω ω

 μα α α α τι τοις αν θρω ποις ε δω ρη σα α το

 την αι ω νι ι ον ζω ω ην και το με γα ε

 ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

***

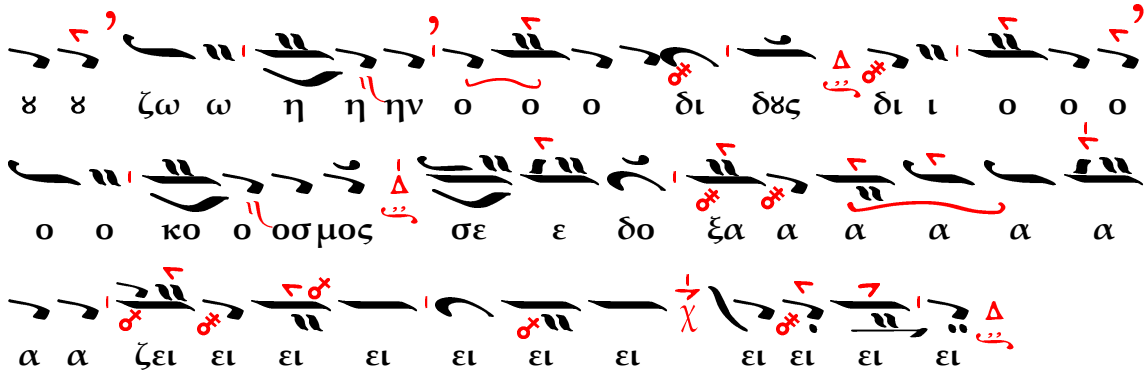
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
ς ῃ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σθ ῃ ῃ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνθ ῃ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε ῃ

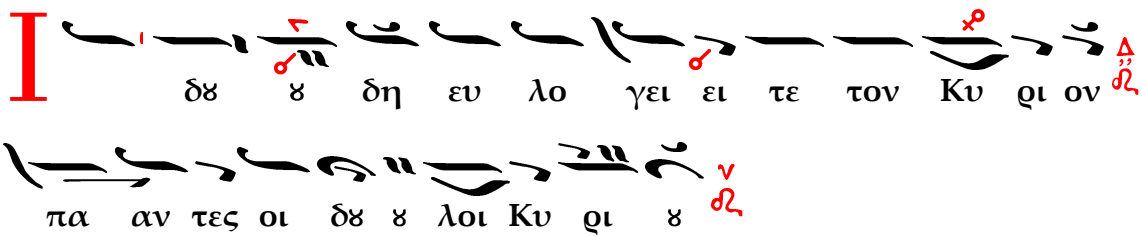
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ἐκ γ' τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

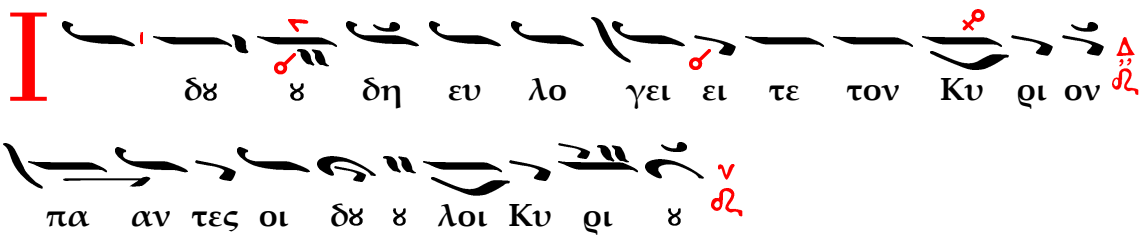
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ρ

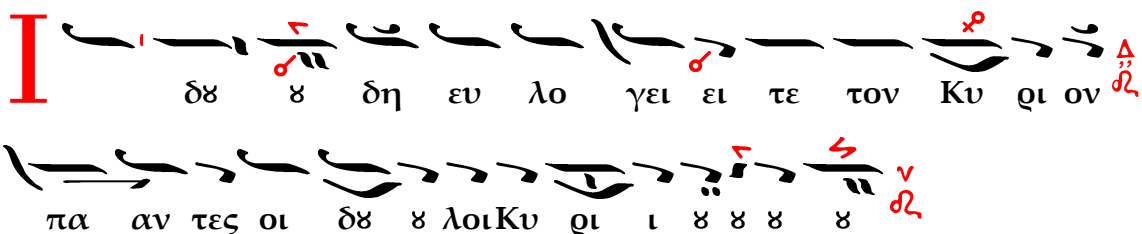
Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς

δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μδ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μδ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος $\frac{1}{4}$ Πα φ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα της ζω ης μδ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μη

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μη ς ς ει

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μη ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυναμει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρη μα τα τσ στο μα τος μη

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυναμει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυχης μ⁹

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με ^{ν' 22}

και εν τη δυνα μει σα κρινεις με ε ε ε ^{u 9}

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ

Η βο η θει α α μ⁹ πα ρα Κυ ρι ι ι

8 ^Δ τ^ε ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ^ε

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ο θεν η ξει

η βο η θει α μ⁹

Η βο η θει α α μ⁹ πα ρα Κυ ρι ι ι

8 ^Δ τ^ε ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ^ε

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σα ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μ⁹ πα ρα Κυ ρι ι 8 ^{ζ'} τ^ε

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην ^χ γη η

ην ^Δ

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος γαϛ Γα ϕ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ε προ φθα α σει με ^Γ ^ϛ

Στίχος α'. ^{Γα} ^Χ **Ε** ξε λ θ με εκ των ε χ θρων μ θ ο Θε

^{Νη} ος ^Δ ^ϛ και εκ των ε πα νι στα ^Χ ^ϛ με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρω σαι αι με ^Γ ^ϛ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε

^{Γα} ο ος σ ε προ φθα α σει με ^Γ ^ϛ

Στίχος β'. ^{Γα} ^Χ Ρ υ σαι με εκ των ε ρ γα ζο με νων την

^{Νη} α νο μι αν ^Δ ^ϛ και εξ αν θρων αι μα των σω σον

^Γ ^ϛ με

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ ^ϛ το ε λε ο

^Χ ος σ ε προ φθα σει με ε ε ε ^Γ ^ϛ

***

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(ἐκ τοῦ Μηναίου)

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ἡ 22-23, 27-30).

Ἔσθη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἠνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας· Ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ξά' 10-11, ξβ' 1-5).

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ, Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμόν, καὶ τῇ γῆ σου Οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ξ' 1-16).

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ· ἦκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα

Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ἴδου σκότος καλύψει γῆν ὡς γνόφος ἐπ’ ἔθνη· ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἰδου ἤκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ’ ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψη καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκθήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσί σοι ἀγγέλαι καμήλων καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἤξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσι καὶ λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται σοι καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξαστήσεται· Τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτονται καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσίς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ’ αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε καὶ δι’ ἔλεος ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἤξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἄμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου, Σιών, Ἁγίου Ἰσραὴλ. Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου

Ἦχος Γα ϕ

Τω σωσταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος
λε λυ υ ται και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ
γη η ται γε νος δε αν θρω πω ων πι στεισω ζο με νον
υ μνο ον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

καὶ εὐθὺς τὰ γ' προσόμοια τοῦ Μηναίου

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν. Ἦχος Πα ρ

Στίχ. Ἡ χεῖρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ
και ο βρα χι ων μᾶ
κα τι σχυ σει αυ τον

Πρω ω τος βα α σι λευς Χρι στι α νων πα ρα τῆ
θε ὀ Κων στα ντι ι νε το σκηπ τρον ε λα βες σοι
γαρ πε φα νε ρω ται εν γη κρυ πτο με ε νον το σω
τη ρι ον συμ βο λον δι ὀ και τα ε ε θνη παντα καθυ

πε τα ξαστοιςτων Ρω μαι ων πο σιν ο πλοον α προσμα χη
τον ε ε χων τον ζω ο ποι ον Σταυρον μα καρ δι
8 και προ ση χθηστω Θε ω ημων

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· εὗρον Δαβὶδ τὸν

δοῦλόν μου, εν ε λαι ω α γι ω μ8 ε χρι σα

Αυτον

Ο ο ντως μα α κα ρι α η γα στηρ και η γι
α σμε νη κοι λι ι α η σε βα στα σα σα με δων
κο σμο πο θη τε Χρι στι α νων η χα ρα Κων στα ντι νε
θε ο στε πτε Ρω μαι ων η δο ο ξα πλ8 τος και υ περ μα
χος των ορ φα νων και χη ρων σκε πη η τα πει νων και α πο
ο ρων θλι ψε ων α νορ θω σις ο ντως και των
αι χ μα λω των η α να ρ ρυ σις

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο

ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως πα ρα

τ8 ρς με το χ8 ρς σ8

Π ο ο θω και αι α γα πη τσ Χρι στσ κα τε πει γο
 με νη Η μη η τηρ τσ γλυ κυ τα τσ βλα στσ σπευ
 δσ σα Α φι κε το εν τη α γι α Σι ων εις τον το
 πον τον α γι ον εν ω εσταυρω ω θη θε λων ο Σω τηρ
 η μων δι α το σω σαι η μας εν θα α τον Σταυρον α ρα
 με ε νη χαι ρσ σα ε κραυγα ζε δο ξα τω δω
 ρη σα με νωμοιον ηλ πι ζον

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Σ ε λας φα ει ει νο τα α τον κο μη της ε
 σπε ε ρω τα α τος εξ α πι στι ας ει εις πι ι ι
 στι ιν θε ο ο τη τος με ε το χε τε ευ
 θεις η χθησ α γι α α σαι αι λα ον και αι αι
 πο ο ο ο λιν και τυ πον Στα αυ ρου εν ου ρα νω

κα το ο πτε ε ευ σας η κου σας ε ε κει ει ει
 θε εν εν του τω ω νι ι κα τους ε ε ε
 χθρου ου ου ους σου ο ο θεν δε ε ξα με ε νος την
 γνω ω σι ιν του Πνε ε ευ μα α α τος ι ε
 ρε ε ευς τε χρι ι σθεις και αι βα σι ι λευς ε λαι
 αι ω ε ε στη ρι ι ξας την Ε εκ κλη σι αν του ου
 ου ου θε ε ε ε ου ορ θο δο ο ξων βα σι ι ι
 λε ε ε ε ε ω ων πα α α τη ου ου και η η
 λα α αρ να αξ ι α σει ει εις βρ υ υ υ ει
 Κων σταν τι νε ι ι σα πο ο ο στο ο ο ο
 λε πρε ε ε ε σβε ε ε ευ ε υ υ περ τω ων ψυ
 χω ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην

Ε^{Πα} ν τω Ι ε ρω ε πε ε εστης η σο φι ι α
 τς Θε ε ς με σς ση ης της Ε ε ε ε ο ο ο
 ορ της δι δα σκων και ε λεγ χων τς α πει θεις Ι ς
 δαι αι ς τς Φα ρι σαι αι ς και αι Γραμ μα α τεις
 και βο ων παρη σι α προ ο ο ος α α α αυ τς
 ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι νε τω υ δω ωρ
 ζω η η ρον και ς μη δι ψη η η σει ει ει Εις το ον
 αι ω ω ω να ο πι στευ ων τη ε μη χρη στο
 τη η τι πο τα μοι ρευ σς σιν εκ της κοι λι ι ι ας
 α αυ τς ζω ω η η η ης αι αι ω νι ι ι ι
 ς ω της α γα θο τη η τος και της ευσπλαγχνι α ας
 σς Χρι στε ο Θε ος η ημων δο ο ο ο ξα α α α
 σοι οι οι οι

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Τὸ ἔσχατον τυπὸν ἐρανῶν θεῶν ἁγίων
μενός καιὸς ὁ Παῦλος τὴν κλησίν ἐκ ἐνανθρῶ
πων δεξάμενος ὁ ἐν βασιλευσίν ἀ
ποστολος Κυριε βασιλευσαν πολιν τη χει
ρι σου πααρεθετο ἡν περὶ σωζεδια
παντος ἐν εἰρηῇ νηπρεσβειαις της Θεοτοκμο
νεφιιλανθρωπε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Μεσσησῆς εορτῆς διψωσαν μετὰ την ψυ
χην εὐσεβείας ποτισοὺν ναματὰ ὅτι
πασι σωτῆρ εβόησας ὁ διψῶν ἐρχεσθω πρὸς
με καὶ πινε ἐτω ἡ πηγῆς τῆς ζωῆς Χριστε
ὁ Θεὸς δοξαῖ σοι οἰοιοι

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·